

Verkondiging in de eucharistieviering met de tijdelijke geloften van Marieke Al en Marga Zwiggelaar, 16 november 2020

Genesis 12, 1-5a

Efeziërs 6, 14-17

Lucas 9, 57-62

Beste zusters en broeders, beste Marga en Marieke,

De Congregatie van de Zusters Dominicanessen van Neerbosch, jullie congregatie, heeft een rijke geschiedenis. Zij werd in 1848 gesticht en haar zending bestond uit onderwijs, vorming en ziekenzorg.

Vele congregaties die in de 19^e eeuw zijn gesticht ten behoeve van een bepaalde vorm van apostolaat, dat in de afgelopen decennia veelal door leken is overgenomen, hebben de realiteit onder ogen moeten zien en hebben eindpunt in de toekomst gezet. Het proces van voltooiing wordt dat genoemd.

Terecht is echter de vraag opgeworpen als feitelijk blijkt dat er wel mannen in Nederland zijn die dominicaan willen worden waarom er geen vrouwen te vinden zouden zijn die dominicanes zouden willen worden met het oog op de verkondiging.

In ieder geval hebben we gezien dat in de jaren negentig twee zusters professie hebben afgelegd en dat er nu twee vrouwen zijn die zich door middel van de professie willen binden aan de congregatie. Hoe dan ook, een eindpunt hoefde niet gesteld te worden. De toekomst ligt open.

Ook een menselijk leven heeft een verleden en een toekomst. Het heden is de knip tussen verleden en toekomst en verschuift met de tijdlijn mee. Marieke en Marga, jullie zijn vrouwen die een ruim verleden hebben en dat is heel goed. De stap die jullie wagen vraagt immers veel. De congregatie was niet ingesteld op initiële vorming van zusters en vooral de goede oude dag voor de vele oudere zusters staat centraal. Jullie moeten pionierswerk verrichten, niet alleen jullie als zusters in vorming, maar ook de congregatie zelf. De vormingsplek, het vormingsprogramma moest opnieuw doordacht worden, maar ook verdere vorming en studie en mogelijk apostolaat moet bekeken worden. Het kan soms aanvoelen als roeien tegen de stroom in en dat vereist een groot vertrouwen en een stevig in je schoenen staan.

De professie markeert een nieuw moment in jullie leven en dat wordt onderstreept door het aannemen van het habijt. Je legt immers je kleed van het oude leven af en trekt een nieuw kleed aan. Ook het aannemen van een kloosternaam duidt op de start van een nieuw leven. Het is opmerkelijk dat in jullie beide levensgeschiedenissen een moment is aan te wijzen dat je je geroepen voelde door God om een radicale stap te zetten in de navolging van Christus. In de eerste lezing uit Genesis geeft Abram gehoor aan de roep van God om weg te trekken uit al wat vertrouwd is en om op weg te gaan naar het nieuwe land dat God zou wijzen. Ook Abram ging pionieren met al het mooie, maar ook het moeilijke dat daarin besloten lag. Een radicale nieuwe stap zetten betekent het oude, je geschiedenis, achter je laten. Wat bedoel ik hiermee?

Je persoonlijke geschiedenis is een aaneenschakeling van ervaringen – positieve en negatieve – die je gevormd hebben tot de persoon die je nu bent. Dus ook met de kwetsuren die je hebt opgelopen. Je hebt geleerd vanuit de ervaringen die je hebt opgedaan. En je leert nu eenmaal meer van heftige of moeilijke ervaringen dan van de vrolijke gebeurtenissen uit je leven. Je eigen levenservaringen kun je omvormen tot gereedschap waarmee je je verdere leven opbouwt. De geschiedenis voor zover dat als last ervaren is, mag je achter je laten. Het staat wat plastisch beschreven in de evangelietekst: 'Laat de doden de doden begraven' of in de zin: 'Wie de hand aan de ploeg slaat en dan nog eens omkijkt, deugt niet voor het koninkrijk van God.'

In het evangelieverhaal staat de radicaliteit van de keuze van het volgen van Jezus centraal. Het volgen van Jezus vraagt om het maken van een knip tussen verleden en toekomst: een bekeringsmoment die je leven doet heroriënteren. Zo'n knip als jullie maken, wordt natuurlijk niet van iedere gelovige gevraagd. De professie betekent echter niet dat je er al bent in het volgen zijn.

De radicaliteit van het volgen van Jezus hoeft dus niet uitsluitend samengebond te zijn in één moment, maar bestaat veelal uit het jezelf voortdurend weer op het goede pad zetten of te laten zetten. En die radicaliteit geldt voor iedere gelovige.

Er ligt ook een tweede radicaliteit in besloten. De radicaliteit van het volgen van Jezus staat ten dienst van het verkondigen van het Koninkrijk van God. Deze verkondiging verdraagt geen uitstel. Jezus doet een oproep om de prioriteiten goed te stellen en de hoogste prioriteit heeft het verkondigen van het Koninkrijk van God. Die opdracht sluit naadloos aan bij de dominicaanse spiritualiteit.

Marga en Marieke, beiden zijn jullie getroffen door de vier dominicaanse pijlers: gebed, gemeenschapsleven, studie en verkondiging. Feitelijk zijn het natuurlijk geen vier gelijkwaardige pijlers want studie, gebed en gemeenschapsleven schragen juist de verkondiging. En verkondiging hadden jullie al vormgegeven in jullie leven. Marieke, jij hebt catechese gegeven en je hebt meegewerkt aan de opbouw van het katholiek radiostation Radio Maria. En Marga, jij was behoorlijk actief in je plaatselijke geloofsgemeenschap en je hebt een goede pen.

Het dominicaanse hebben jullie verder verkend in studie, maar ook in het concrete gemeenschapsleven met de zusters. Daarnaast laten jullie je in het bijzonder inspireren door een persoon uit de dominicaanse geschiedenis. Voor jou, Marieke, is dat Catharina van Siena en voor jou, Marga, is dat Meister Eckhart.

Naast de eerder genoemde vier pijlers, wordt het dominicaanse ook gekenmerkt door het motto 'waarheid'. Het is een beladen woord geworden. Je kunt mensen met de waarheid om de oren slaan, anderen de maat nemen of de waarheid naar je hand zetten. Geen enkel mens heeft echter de waarheid in pacht, maar de waarheid kan ons wel in pacht hebben. Paulus doet in de brief aan de christenen van Efesze de oproep om de waarheid te laten zijn als een gordel om je midden. De functie van een gordel is vooral om je eigen kleding bij elkaar te houden. De waarheid maakt je dus tot een mens uit één stuk. Het is overigens goed om op te merken dat de waarheid waar Paulus het over heeft Christus Jezus zelf is en niet een aaneenschakeling van leerstellingen.

Beste Marga en Marieke,

Jullie zijn een weg ingeslagen en gegaan als novice bij de Congregatie van de Zusters Dominicanessen van Neerbosch. Een experiment omdat je van tevoren niet precies kon

inschatten waar je aan begon en ook omdat het meer dan 20 jaar geleden is geweest dat er vrouwen intraden. Voor de congregatie was het eveneens een experiment. Gezamenlijk, vooral ook met zusters Therese en Angèle, zijn jullie de niet gemakkelijke weg gegaan. Ook voor de komende jaren blijft het een uitdaging om je niet te laten opslokken door de problemen die behoren bij een sterk verouderde congregatie want dan kun je de fakkel niet brandend houden. De dominicaanse spiritualiteit draagt echter ook een specifieke kracht in zich, namelijk dat het een open spiritualiteit is. Dat er ruimte te vinden is met het oog op de verkondiging en ruimte die je medezusters jullie gunnen. In die ruimte van vertrouwen, in die ruimte van hoop, blijft de fakkel brandend en kunnen jullie nieuwe wegen gaan. Mogen jullie gezegend zijn op de weg die jullie gaan!

René Dinklo o.p.